

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna

2018

VIII. volební období

Pozměňovací návrh

**k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní
a některé další zákony**

(SNĚMOVNÍ TISK č. 206 – 2. čtení)

Předkladatel: Jan Chvojka

Datum: 4. prosince 2018

ČÁST TŘETÍ – změna zákona o dani z přidané hodnoty

1. V části třetí, čl. V, (dosavadní) bod 44 v § 21 se na konci odstavce 8 písmeno c) za slova „pokud úplatu za poskytnutí této služby hradí stát“ doplňuje věta: „nebo jde-li o službu spočívající ve výkonu funkce insolvenčního správce podle ustanovení zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů.“

Důvodová zpráva

Obecná část

Jak uváděli poslanci ve svém návrhu při poslední změně zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (Sněmovní tisk č. 161), ustanovení § 21 odst. 8 bylo do zákona o dani z přidané hodnoty doplněno zákonem č. 170/2017 Sb. Podle tohoto ustanovení se plnění služby trvající déle než 12 měsíců považuje za uskutečněné vždy k poslednímu dni každého kalendářního roku, následujícího po roce, ve kterém bylo poskytování služby zahájeno. Toto ustanovení nedůvodně dopadalo na poskytování služeb, k nimž jsou daňoví poplatníci zavázáni na základě rozhodnutí státu (soudu nebo jiného orgánu veřejné moci), v situaci, kdy jim je odměna za službu přiznávána následně i vyplácena až po ukončení poskytování této služby. Jak uváděli poslanci, zejména šlo o soudem ustanovené advokáty v trestních, civilních i správních věcech, daňové poradce-jsou-li ustanoveni k poskytnutí služby, nově pak dopadalo na celý systém bezplatné právní pomoci, který má začít fungovat od 1. července 2018. Tato problematika byla vzhledem ke shora uvedeným subjektům vyřešena již v rámci pozměňovacích návrhů ke Sněmovnímu tisku č. 161.

Mimoto však toto ustanovení nedůvodně dopadá na veškerou činnost insolvenčních správců, kteří ji vykonávají ve smyslu příslušných ustanovení zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů a tato problematika nebyla v rámci poslední změny zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (Sněmovní tisk č. 161) nijak vyřešena.

Jednotlivá insolvenční řízení trvají řadu let, přičemž odměna insolvenčních správců je v souladu s insolvenčním zákonem a podle pravidel daných tímto zákonem přiznávána ze strany insolvenčních soudů až na konci insolvenčního řízení, přičemž její přesnou výši lze zpravidla určit až v okamžiku vydání příslušného usnesení soudu o této odměně, dříve ji insolvenční správce zpravidla vyúčtovat nemůže (kromě zálohy v některých vymezených případech). Přesto by v takové situaci musel daň z přidané hodnoty za dosud poskytnuté plnění vykázat a odvést, aniž by již měl nárok na její úhradu. Zdrojem úhrady odměny insolvenčního správce jsou především finanční prostředky náležející do majetkové podstaty dlužníka. Nejedná se tedy vždy o odměnu hrazenou ze strany státu. Vzhledem k uvedenému je pro naplnění původního záměru poslanců zapotřebí rozšířit jejich okruh dotčených osob o osoby insolvenčních správců a o odměny insolvenčních správců vyplývající z insolvenčního zákona, přiznávané rozhodnutími insolvenčních soudů a hrazené z finančních prostředků dlužníků.

Ani po provedené úpravě nehrozí žádné negativní důsledky, neboť poskytovatel za svou službu dostane v konečné fázi odměnu právě ve výši přiznané rozhodnutím státního orgánu, takže pravidlo nebude možné zneužít. Naopak opomenutím řešení situace insolvenčních správců by došlo k tomu, že insolvenční správci by byli zatíženi daňovou povinností značně dříve (o několik let), než by se jim skutečně dostalo jejich odměny a to by způsobilo narušení peněžních toků v tomto oboru poskytování veřejné služby. To by znamenalo neřešitelný problém s jejím financováním a v konečném důsledku kolaps systému fungování insolvenčního řízení jako právním řádem ČR garantovaného úpadkového procesu. Toto riziko je ještě více eskalováno v očekávání významné novely insolvenčního zákona (Sněmovní tisk č. 71), tzv. nulové oddlužení, kterou má být odstraněna 30 procentní bariéra oddlužení fyzických osob (osobní bankrot) a na jejíž účinnost čeká dle MSp odhadovaných 650.000 osob v tzv. mnohočetných exekucích. Neřešením problematice situace ohledně daně z přidané hodnoty by byl ohrožen celý nově plánovaný systém oddlužení fyzických osob.